

Φθιώτιδος Συμεών: «Να γίνει η καρδιά σου Αγία Τράπεζα»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Ημέρα χαράς η 7η Δεκεμβρίου 2024 για την Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος και την ιστορική Ιερά Μονή Παναγία Αντινίτσης, καθώς ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών, την ημέρα της μνήμης του Αγίου Αμβροσίου, ημέρα όπου άγει τα ονομαστήριά του ο Άγιος Καθηγούμενος της Μονής Αρχιμ. π. Αμβρόσιος Αναστασίου, τέλεσε την εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του αδελφού της Μονής π. Δαυίδ Σαμαντά.

Ο π. Δαυίδ στον σύντομο λόγο του αναφέρθηκε στις πολλές ευεργεσίες του Θεού στην ζωή του και ιδιαιτέρως της Κυρίας Θεοτόκου της Αντινίτσης, η οποία και καθοδηγεί με εμφανή τρόπο την μοναχική του ζωή και διακονία στη Μονή της.

Με δάκρυα συγκινήσεως στον λόγο του ο π. Δαυίδ, ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη και Πατέρα του κ. Συμεών για την πατρική του στήριξη και γεμάτη αγάπη αγκαλιά του προς όλους τους κληρικούς ανεξαιρέτως και στην

ελαχιστότητά του, τον Άγιο Καθηγούμενο και Πνευματικό του πατέρα και καθοδηγητή π. Αμβρόσιο για την εμπιστοσύνη και την καθοδήγηση, καθώς και τους κατά σάρκα γονείς του και τον αδελφό του και όλους τους συγγενείς και φίλους, οι οποίοι τον στήριξαν και τον στηρίζουν στην ζωή του.

Τέλος, ο π. Δαυίδ ζήτησε τις προσευχές όλων, ώστε η Παναγία να τον αξιώσει να την διακονεί μέχρι την τελευταία του αναπνοή.

Στην πατρική του προσλαλιά προς το νέο Πρεσβύτερο π. Δαυίδ ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Με ιδιαίτερη προσοχή ακούσαμε όλη την κατάθεση της καρδιάς σου εδώ ενώπιον της Εκκλησίας σου, ενώπιον των αδελφών σου, ενώπιον του Κυρίου και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, εδώ που καταθέτεις καθημερινά την δέηση της ψυχής σου, «Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἁπαγγελῶ» φέλνεις σε κάθε Ακολουθία του Εσπερινού δανειζόμενος τα λόγια του προφητάνακτος Δαυίδ με τον οποίον είσαι συνώνυμος ἔστω και αν ο πάτερωνας ἅγιος σου είναι ο Ὅσιος Δαυίδ ο Γέρων ο εν Ευβοία.

Σε αξίωσε ο Θεός να είσαι μοναχός, το οποίο είναι μεγαλειώδες δώρο του Θεού, είναι μεγαλειώδες δώρο του Θεού να αξιώνεται ένας άνθρωπος να ζει μέσα στο παρόντα βίο το αγγελικό πολίτευμα, την αγγελική ζωή, γιατί το αγγελικό πολίτευμα δεν είναι ένα σχήμα και ένα ένδυμα πάνω στο σώμα σου, αλλά είναι η καθημερινότητα του τρόπου της υπάρξεως σου και σε αξιώνει ο Θεός μετά την εις διάκονον χειροτονία πέρσι τέτοια μέρα του Αγίου Αμβροσίου, φέτος πάλι να εισέρχεσαι στα Άγια των Αγίων για να λάβεις στο βαθμό του πρεσβυτέρου.

Σε πλαισιώνουν πολλοί αγαπητοί πατέρες, ενάρετοι αδερφοί και φίλοι στα πρόσωπα των οποίων θα βρεις ανθρώπους με ενσυναίσθηση και με κατανόηση, δε θα σε κοιτάξουν αφ' υψηλού αλλά ως αδερφό, ως μικρότερο αδελφό και ως φίλο. Πρώτιστα αυτό το έχεις αντικρίσει στον Άγιο Καθηγούμενο και Πνευματικό σου πατέρα πολυσέβαστο και λίαν αγαπητό αδελφό μας π. Αμβρόσιο, αυτόν τον ενάρετο κληρικό, τον πράο, τον ήπιο, τον γαλήνιο, τον προσηνή, τον ευγενή, τον αρχοντικό, τον καλοσυνάτο και ευπροσήγορο, στις αγκάλες του οποίου έχεις βρει ανάπαυση, όπως έχουν βρει ανάπαυση και πολυάριθμοι αδερφοί και αδερφές μας, όπως αναπαύεται και η δική μου καρδιά στο πρόσωπό του και γι' αυτό και σήμερα εκφράζω και δημοσίως την ευαρέσκεια μου, την αγάπη μου, την ανάπαυση της ψυχής μου και αυτός είναι και ο βασικός λόγος, που θέλησα το ωραιότερο δώρο για τη γιορτή του και φέτος και πέρσι να είσαι εσύ, να είναι η χειροτονία σου, πέρσι εις διάκονον και φέτος εις πρεσβύτερον, γιατί αυτή είναι η χαρά ενός πνευματικού πατέρα όταν προσφέρει καρπούς μέσα στην Εκκλησία, όταν βλέπει ότι η σπορά του ανθίζει και αγλαοκαρπεί και νομίζω ότι ιδιαίτερη χαρά μαζί βέβαια και με την ευθύνη και με τη συγκίνηση αισθάνεται ο π. Αμβρόσιος.

Η ιερωσύνη δεν είναι μία περιστασιακή αρμοδιότητα ή δραστηριότητα, αλλά είναι κατάσταση ζωής, η οποία και εφημερεύει και διανυκτερεύει, η οποία είναι ακοίμητος, η οποία δεν περιορίζεται στα όρια μόνο του Ναού, του Καθολικού, του Παρεκκλησίου, δεν περιορίζεται μονάχα στα ιερατικά ενδύματα και άμφια, στο Ιερόν Επιτραχήλιον, αλλά είναι κατάσταση ζωής.

Καλείται η ύπαρξή σου όχι απλώς να είναι Ναός, όπως όλων των ανθρώπων των χριστιανών σύμφωνα με την ορθόδοξη οντολογία και θεολογία, αλλά καλείται να είναι το κέντρο του Ναού, να είναι Αγία Τράπεζα η καρδιά σου και η ψυχή σου, οι λογισμοί σου, οι σκέψεις σου, τα αισθήματα σου. Να είναι κέντρο Θείας Ευχαριστίας. Να είναι προσφορά της κτίσης ολόκληρης όχι μόνο της ύπαρξής σου, προσφορά των αιτημάτων και των προσευχών των αδελφών σου, προσφορά των προβλημάτων και των δοκιμασιών και των πειρασμών, προσφορά των θλίψεων και των αναγκών αυτού του κόσμου.

Όλα αυτά καλείσαι μέσα εδώ στο μοναστήρι καθώς θα ιεουργήσεις και θα συνιερουργείς με τον Άγιο Καθηγούμενο αλλά και όπου αλλού χρειαστεί, όλα αυτά θα προσφέρεις πάνω στην Αγία Τράπεζα. Στην Αγία Τράπεζα δεν θα προσφέρεις την αγιότητά σου ή τις αρετές σου. Αυτό το έκανε ένας καταδικασμένος από τον Χριστό, ο Φαρισαίος. Αυτό πήγε να προσφέρει μέσα στο Ναό, τις δήθεν αρετές του, ζητώντας μία ανθρώπινη αυτοδικαίωση, επιζητώντας μία επιβράβευση και όχι το Έλεος του Θεού. Εσύ θα ενθυμείσαι πάντοτε τον Τελώνη, ο οποίος με κραυγή ευγνωμοσύνης και αγάπης προσέφερε την προσευχή και τη δέηση του στον Θεό. Τελωνικώς θα προσεύχεσαι, ταπεινά και σεμνά και με αίσθηση ακριβώς της αναξιότητας, αλλά συνάμα δε και του μεγαλείου του Θεού, που αξιώνει και εσένα

και εμένα και όλους μας τους χοϊκούς και ταπεινούς και αθλίους να ιστάμεθα ενώπιόν Του και να προσφέρουμε στην αγάπη Του το σύμπαν ολόκληρο, την κτίση ολόκληρη, ουρανό και γη. Όλα σου τα χαρίζει στα χέρια σου μέσα στην αγία ιερωσύνη, τα πάντα.

Με το όνομα του Χριστού, με την αγάπη του Χριστού, με την πίστη και εμπιστοσύνη στις πρεσβείες της Υπεραγίας Θεοτόκου ιδίως δε της Αντινίτσης, τις πρεσβείες των Οσίων της Εκκλησίας μας, και πάνω από όλα με την ευχή και ευλογία του Ηγουμένου σου και του Επισκόπου σου, γιατί καμία αρετή δεν καρποφορεί στην Εκκλησία χωρίς την ευλογία.

Έχουμε τρανταχτά παραδείγματα από Μάρτυρες της Εκκλησίας, οι οποίοι επιθύμησαν να προσέλθουν στο μαρτύριο δίχα ευλογίας ακολουθώντας τη φωνή την εγωιστική της πνευματικής αυτάρκειας, της δήθεν αίσθησης της διακρίσεως, ως καλύτεροι και συνεπέστεροι χριστιανοί και έγιναν λιπομάρτυρες, έγιναν λιποτάκτες, γιατί δεν είχαν ευλογία, γιατί η ευλογία είναι που καθιστά τον άνθρωπο αγωγό και φορέα του Αγίου Πνεύματος, γιατί στην Εκκλησία δεν είμαστε ατομικότητες να συναγωνιζόμαστε ποιος είναι πιο ορθόδοξος, ποιος είναι πιο ακριβής, ποιος είναι πιο «ταλιμπάν» από τον άλλο και ποιος είναι πιο καθαρός από τον άλλο.

Στην Εκκλησία προσφέρουμε την αγωνιστικότητά μας με την αίσθηση ότι είμαστε ελάχιστοι, ότι «πάντες ήμαρτον και πάντες υστερούνται της δόξης του Θεού». Αυτό προσφέρουμε, την επιθυμία μας, τη λαχτάρα μας, τη διάθεσή μας, τα δάκρυα μας ώστε να ενεργήσει η Χάρις του Θεού και να μην βρει εμπόδια στον εγωισμό μας, στη φιλαυτία μας, στην ατομοκρατία μας.

Όσο λοιπόν γκρεμίζεις αυτά τα τείχη της ιδιοτέλειας και της κατ' άνθρωπον εγωπάθειας, τόσο πλούσια και απλόχερη θα βλέπεις τη Χάρη του Θεού να στολίζει και να ενδυναμώνει την αγία σου ιερωσύνη, τη μοναχική σου βιωτή και θα έχεις πραγματική και αληθινή χαρά μέσα σου.

Όλο αυτό το διάστημα αλλά και πριν την χειροτονία της εις διακόνον σε έχω παρακολουθήσει. Ο Επίσκοπος ακτινογραφεί καθημερινά, σκανάρει σε πολύ υψηλή ανάλυση κι όχι μόνο εσένα, τους πάντες και τα πάντα σε σημείο επικίνδυνου, αλλά για σένα δεν ήταν επικίνδυνου, ήταν πολύ ακίνδυνου γιατί το σκανάρισμα κι η ψηφιακή ανάλυση και ο αξονικός κι ο μαγνητικός τομογράφος της καρδιάς μου, με το οποίο σε πέρασα σε ανέδειξε πολύ αγαπητό, πολύ εκλεκτό.

Σε καμαρώνω, σε χαίρομαι, γιατί έτσι θέλω τους ιερείς και ιδίως μοναχούς, να ναι λεβέντες, να ναι παλικάρια, να ναι ρωμαλέοι, να έχουν εντιμότητα, να έχουν ειλικρίνεια, να έχουν ντομπροσύνη και όλα αυτά είναι πολύ σπάνια στην εποχή της υποκρισίας, στην οποία ζούμε, στην εποχή των εικονικών πραγματικοτήτων, στην

εποχή του ψεύδους, της δήθεν εξωτερικής ευγένειας που πολλές φορές κρύβει άγριες καταστάσεις ακόμα δε και ειδική εγκλήματα. Στο πρόσωπό σου είδα μία ευγενική ψυχή, μία λεπτή ψυχή, μία ευαίσθητη ψυχή, έναν ευαίσθητο νέο άνθρωπο δοσμένο στο Θεό με πολλή αγάπη, με προθυμία, με ζωντάνια, με διάθεση, με όρεξη.

Μη σε απογοητεύσουν τα όποια προβλήματα και οι όποιες δυσκολίες, μη σταθείς στην πνευματική χαμηλή κατάσταση κάποιων ανθρώπων που θα τραγουδάνε τα δικά τους σενάρια και τα δικά τους τραγούδια και έτσι θα διασκεδάζουν την αφόρητη μοναξιά τους. Εσύ είσαι συνόμιλος των αγγέλων και των Αγίων, κράτα το βλέμμα σου ψηλά στον ουρανό αδερφέ Δαβίδ, πάτα με τα πόδια σου στη γη, αλλά κοίτα ψηλά στον ουρανό. Μην πάρεις ποτέ τα μάτια σου από εκεί, μην κοιτάξεις ούτε δεξιά ούτε αριστερά ούτε πίσω. «Τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενοι τὰ μὲν ὄπισθεν ἐπιλανθάνομενοι».

Κοίτα μονάχα μπροστά, το βλέμμα σου εκεί όπως όταν βάδισε και ο Πέτρος πάνω στα κύματα, στο Χριστό, στην Παναγία, στο μοναχισμό, στο μοναστήρι σου, στην Εκκλησία. Μην αφήσεις τίποτα να διαβάλλει αυτή τη σχέση, αυτή την προοπτική και αυτή την πορεία και ναι, τότε σίγουρα αυτό θα ακούσεις «Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ εἴσελθε σὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου».

Προ της απολύσεως, ο Άγιος Καθηγούμενος Αρχιμ. π. Αμβρόσιος Αναστασίου, προσεφώνησε οικώς και ευγνωμόνως τον Σεβασμιώτατο κ. Συμεών και τον ευχαρίστησε για μία ακόμη φορά, που επεφύλαξε μεγάλη τιμή και ευλογία για την Ιερά Μονή Αντινίτσης και την Ιερά Αδελφότητα, αλλά και στο πρόσωπό του, ενώ με την ευκαιρία της επετείου πέντε ετών από της Ενθρονίσεως του στο πηδάλιο της Φθιωτικής Εκκλησίας τον ευχαρίστησε για τις συνεχείς ευεργεσίες και την πολλή πατρική αγάπη προς την Ιερά Μονή.

Ακολούθησε πλούσια μοναστηριακή δοχή προς όλους στο Αρχονταρίκι και στην Τραπεζαρία της Μονής.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου